

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 96/10
02.06.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Anđelke Stanković, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.R, zbog krivičnog dela zloupotrebe ovlašćenja u privredi iz člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 1144/09 od 18.12.2009.godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu K. 1031/08 - Kv. 1240/08 od 4.3.2009.godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1538/09 od 8.9.2009.godine, u sednici veća održanoj 2.6.2010.godine, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije i prisustvu okrivljenog M.R. i advokata B.P, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 1144/09 od 18.12.2009.godine, utvrđuje se da je pravnosnažnim rešenjima Prvog opštinskog suda u Beogradu K. 1031/08 - Kv. 1240/08 od 4.3.2009. godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1538/09 od 8.9.2009. godine povređen zakon u korist okrivljenog M.R. – član 267. stav 2. i član 273. stav 2. ZKP-a u vezi člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. Krivičnog zakonika.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu K. 1031/08 - Kv. 1240/08 od 4.3.2009.godine odbačena je kao neuredna optužnica Prvog opštinskog javnog tužioca u Beogradu Kt. 1551/06 od 20.2.2008. godine, uređena 26.6.2008.godine, u krivičnom postupku protiv okrivljenog M.R, zbog krivičnog dela zloupotrebe ovlašćenja u privredi iz člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. Krivičnog zakonika.

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu Kž. 1538/09 od 8.9.2009.godine odbijena je kao neosnovana žalba Prvog opštinskog javnog tužioca u Beogradu izjavljena protiv rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu Kv. 1240/08 (K.1031/08) od 4.3.2009.godine.

Republički javni tužilac Srbije podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv navedenih pravnosnažnih rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu i Okružnog suda u Beogradu, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 267. stav 2. i člana 273. stav 2. ZKP-a, u vezi člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. KZ sa obrazloženjem da je sud primenom odredbe člana 171. stav 3. u vezi člana 266. ZKP-a – koje se odnose na akte – privatnu tužbu, optužnicu i optužni predlog oštećenog kao tužioca, povredio krivični zakon u korist okrivljenog M.R. Predlog javnog tužioca je da Vrhovni sud Srbije uvažanjem zahteva utvrdi da je rešenjima protiv kojih je zahtev podignut povređen zakon u korist okrivljenog na napred navedeni način.

Vrhovni kasacioni sud je odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116 od 22.12.2008.godine) održao sednicu veća, u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije i prisustvu okrivljenog M.R. i advokata B.P, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa zahtevom Republičkog javnog tužioca Srbije, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je Prvi opštinski sud u Beogradu rešenjem K. 338/08 Kv. 354/08 od 18.6.2008.godine optužnicu Kt. 1551/06 od 20.2.2008. godine vratio Prvom opštinskom javnom tužiocu u Beogradu kako bi isti u roku od tri dana, od dana prijema rešenja, podneo ispravljenu optužnicu. Prvi opštinski javni tužilac je 26.6.2008. godine podigao optužnicu Kt.1551/06 protiv okrivljenog M.R, zbog krivičnog dela zloupotrebe ovlašćenja u privredi iz člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. KZ, nakon čega je Prvi opštinski sud, po prijemu ispravljene optužnice doneo rešenje K. 1031/08 Kv. 1240/08 od 4.3.2009. godine, protiv koga je ovaj zahtev podnet, kojim predmetnu uređenu optužnicu Prvog opštinskog javnog tužioca u Beogradu Kt. 1551/06 od 26.6.2008.godine, podignutu protiv okrivljenog M.R, zbog krivičnog dela zloupotrebe ovlašćenja u privredi iz člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. KZ odbacuje kao neurednu, u smislu člana 171. stav 3. u vezi člana 266. ZKP-a. Drugostepeni sud – Okružni sud u Beogradu, rešenjem Kž. 1538/09 od 8.9.2009.godine, protiv koga je takođe podignut ovaj zahtev, odbija kao neosnovanu žalbu Prvog opštinskog javnog tužioca u Beogradu izjavljenu protiv rešenja Prvog opštinskog suda u Beogradu Kv. 1240/08 (K.1031/08) od 4.3.2009.godine, takođe pozivajući se na odredbe člana 171. stav 3. u vezi člana 266. ZKP-a.

Članom 267. stav 2. ZKP-a propisano je: „odmah po prijemu optužnice predsednik veća pred kojim će se održati glavni pretres ispitaće da li je optužnica propisno sastavljena (član 266.), a ako ustanovi da nije vratiće je tužiocu da u roku od tri dana ispravi nedostatke. Iz opravdanih razloga, na zahtev tužioca, veće može produžiti ovaj rok. Ako oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac propusti pomenuti rok, smatraće se da je odustao od gonjenja, pa će se postupak obustaviti“.

Članom 273. stav 2. ZKP-a propisano je: „kad veće povodom prigovora utvrdi da postoje pogreške ili nedostaci u optužnici (član 266.) ili u samom postupku, ili da je potrebno bolje razjašnjenje stanja stvari da bi se ispitala osnovanost optužnice, vratiće optužnicu da se zapaženi nedostaci otklone ili da se istraga dopuni, odnosno sprovede. Tužilac je dužan, u roku od tri dana od dana kad mu je saopštena odluka veća, da podnese ispravljenu optužnicu ili stavi zahtev za dopunu, odnosno sprovođenje istrage. Iz opravdanih razloga na zahtev tužioca, veće može da produži ovaj rok. Ako oštećeni kao tužilac ili privatni tužilac propusti pomenuti rok, smatraće se da je odustao od gonjenja, pa će se postupak obustaviti. Ako javni tužilac propusti rok, dužan je da o razlozima propuštanja obavesti Višeg javnog tužioca“.

Dakle, citiranim odredbama ZKP-a, članom 267. stav 2. i članom 273. stav 2. ZKP-a, propisane su mogućnosti za postupanje suda, u odnosu na podignutu optužnicu kao akt javnog (državnog) tužioca, a zatim i privatnog tužioca, kao i oštećenog kao tužioca.

Kod navedenih zakonskih mogućnosti suda u konkretnom slučaju, u smislu člana 267. stav 2. ili člana 273. stav 2. ZKP-a, suprotno je postupanje prvostepenog suda – Prvog opštinskog suda u Beogradu u smislu člana 171. stav 3. u vezi člana 266. ZKP-a, koji se odnosi na otklanjanje nerazumljivosti i nepotpunost podnesaka – privatne tužbe, optužnice i optužnog predloga oštećenog kao tužioca, te je od strane ovog suda postupanje prvostepenog suda ocenjeno nepravilnim čime je povređen zakon u korist okrivljenog M.R, član 267. stav 2. i član 273. stav 2. ZKP-a u vezi člana 238. stav 2. u vezi stava 1. tačka 4. KZ, kao u izreci ove presude.

Kako je drugostepeni sud, Okružni sud u Beogradu, odbio kao neosnovanu žalbu Prvog opštinskog javnog tužioca u Beogradu, ocenjujući postupanje Prvog opštinskog suda u Beogradu u smislu člana 171. stav 3. u vezi člana 266. ZKP-a kao pravilno, to je i on učinio iste povrede krivičnog zakona u korist okrivljenog M.R.

Nalazeći, da je zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca osnovan, Vrhovni kasacioni sud je utvrdio da su navedenim pravnosnažnim rešenjima Prvog opštinskog i Okružnog suda u Beogradu povređene odredbe krivičnog zakona u korist okrivljenog M.R, kao u izreci presude, ne dirajući u pravnosnažnost rešenja protiv kojih je zahtev podignut.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je uvažanjem podignutog zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 425. stav 1. i 2. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar,

Olgica Kozlov, s.r.

Predsednik veća

sudija,

